

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Євстіфеева Микити Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
6 вересня 2022 року
№ 88-1(II)/2022

Справа № 3-52/2022(124/22)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання),
Мойсик Володимир Романович (доповідач),
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Євстіфеева Микити Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Євстіфеев М.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 24, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення

частини другої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) у частині неможливості касаційного оскарження ухвали суду першої інстанції про залишення без задоволення заяви, поданої в порядку, встановленому статтею 383 Кодексу.

Згідно з частиною другою статті 328 Кодексу „у касаційному порядку можуть бути оскаржені ухвали суду першої інстанції про забезпечення позову, заміну заходу забезпечення позову, ухвали, зазначені у пунктах 3, 4, 12, 13, 17, 20 частини першої статті 294 цього Кодексу, після їх перегляду в апеляційному порядку“, а саме ухвали щодо: повернення заяви позивачеві (заявникові); відмови у відкритті провадження у справі; залишення позову (заяви) без розгляду; закриття провадження у справі; відмови у відкритті провадження про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, відмови в задоволенні заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами; заміни сторони у справі (процесуальне правонаступництво) або сторони виконавчого провадження.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Євстіфеев М.І. 16 березня 2020 року направив до Секретаріату Кабінету Міністрів України (далі – Секретаріат) запит на інформацію, у якому просив надати копію постанови Кабінету Міністрів України, а також усіх актів Кабінету Міністрів України, якими вносилися зміни до неї.

Секретаріат поінформував Євстіфеева М.І., що вказаній постанові присвоєно гриф „Для службового користування“ і що його запит скеровано для розгляду до Служби безпеки України.

Євстіфеев М.І. звернувся до Окружного адміністративного суду міста Києва з адміністративним позовом, у якому просив визнати протиправними дії Секретаріату щодо направлення його запиту до Служби безпеки України та зобов'язати Секретаріат повторно розглянути запит.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 14 квітня 2020 року задовольнив адміністративний позов Євстіфеева М.І. Шостий

апеляційний адміністративний суд постановою від 30 вересня 2020 року рішення суду першої інстанції скасував, а Верховний Суд постановою від 9 лютого 2021 року скасував постанову Шостого апеляційного адміністративного суду і залишив у силі рішення Окружного адміністративного суду міста Києва.

Секретаріат повторно розглянув запит на інформацію Євстіфеева М.І. та відзначив, зокрема, наявність у запитуваних документах службової інформації, присвоєння їм грифу „Для службового користування“, а також запропонував Євстіфееву М.І. ознайомитися з відповідними документами у приміщенні будинку Кабінету Міністрів України за умов узяття на себе зобов'язання щодо нерозголошення відповідної інформації.

Євстіфеев М.І. вважав неправомірними дії Секретаріату під час повторного розгляду його запиту на інформацію, оскільки вони, на його думку, суперечать Закону України „Про доступ до публічної інформації“, тому 25 лютого 2021 року звернувся до Окружного адміністративного суду міста Києва із заявою на підставі статті 383 Кодексу.

Окружний адміністративний суд міста Києва ухвалою від 17 серпня 2021 року, залишеною без зміни постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 27 січня 2022 року, відмовив у задоволенні заяви. Верховний Суд ухвалою від 18 квітня 2022 року відмовив у відкритті касаційного провадження, пославшись, зокрема, на частину другу статті 328 Кодексу, і зазначив, що оскаржувана ухвала суду першої інстанції, постановлена відповідно до статті 383 Кодексу, а також постанова суду апеляційної інстанції за наслідками її перегляду касаційному оскарженню не підлягають.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що застосування частини другої статті 328 Кодексу в остаточному судовому рішенні в його справі призвело до порушення конституційних прав на рівність усіх перед законом та на рівність учасників судового процесу перед законом і судом, установлених частиною першою статті 24, пунктом 1 частини другої статті 129 Конституції України.

Євстіфеев М.І. просить поновити пропущений строк подання конституційної скарги до Конституційного Суду України, передбачений

пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, аргументуючи це тим, що він отримав повний текст ухвали Верховного Суду від 18 квітня 2022 року (остаточного судового рішення у його справі) лише 2 травня 2022 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

2.1. Остаточне судове рішення у справі Євстіфеева М.І. – ухвалу Верховного Суду – постановлено 18 квітня 2022 року. Конституційна скарга надійшла до Конституційного Суду України 22 липня 2022 року (відправлена 20 липня 2022 року), тобто після спливу трьох місяців із дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням. Євстіфеев М.І. 2 травня 2022 року отримав ухвалу Верховного Суду від 18 квітня 2022 року, що підтверджено копією конверта, у якому був лист Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 22 квітня 2022 року про надсилання копії зазначеної ухвали, та відомостями з офіційного вебсайту акціонерного товариства „Укрпошта“ про вручення поштового відправлення.

На підставі викладеного Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що конституційну скаргу подано з дотриманням вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. У Законі України „Про Конституційний Суд України“ встановлено, що конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Автор клопотання зазначає, що „основне конституційне питання, яке виникає із описаним законодавчим регулюванням, полягає у тому, чи наявні обґрунтовані підстави для встановлення різного обсягу процесуального права на касаційний перегляд судового рішення для осіб, які оскаржують рішення, дії чи бездіяльність суб'єкта владних повноважень до адміністративного суду у загальному порядку шляхом подачі позову, та у спеціальному порядку шляхом подання заяви відповідно до статті 383 Кодексу“.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що Євстіфеев М.І., стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, фактично висловив незгоду із законодавчим регулюванням оскарження ухвали суду першої інстанції про залишення без задоволення заяви, поданої у порядку, передбаченому статтею 383 Кодексу, обмежився цитуванням норм Конституції України, законів України, юридичних позицій Конституційного Суду України, не обґрунтував взаємозв'язку між змістом оспорюваних положень Кодексу та статтями Основного Закону України. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018,

від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Євстіфеєва Микити Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**